

KUIN KIRPUT KIUASIVAT

Lohjalainen **Aino Leiviskä** ei osaa ajatella elämää ilman käsillä tekemistä. Televisiota ei voi katsoa, ellei samalla valmista vaikkapa uutta postikorttitaloa.

- Jos työn alla ei ole korttitaloa, mattoa, virkkausta tai tiffanytyötä, olo on vähän kuin kirput kiusaisivat. Minulla on yleensä useita projekteja päällekkäin, ja osa niistä joutaakin jäädä kesken, Leiviskä nauraa.

Leiviskän käsityöt ovat kotona kauniisti näytillä. Räsymatot ovat itse tehtyjä, samoin pöydän poppana. Ikkunoita koristavat näyttävät lasityöt.

Hän pitää pajaansa kotona ylimääräisessä makuuhuoneessa, jossa työt saavat olla levällään ja pidempiaikaiset projektit odottavat uutta inspiraatiota.

Puoliso ei ole valittanut vaimonsa aktiivisesta harrastuksesta, päinvastoin. Vähän aikaa sitten hän ihmetteli, että "kuis sää sen pois annoit", kun Aino Leiviskä lahjoitti yhden töistään tuttavalleen.

- Pakkohan näitä on antaa pois, muuten hukkuisimme tuotoksiini.

ETÄPISTE ASUNTOAUTOSSA

Hauskat korttitalot ovat syntyneet postikorttien uusiokäyttönä. Idea ei ole tekijänsä oma, sillä pikkutyttönä hän ihaili isonsiskon hienoja luomuk-

sia. Vei kuitenkin nelisenkymmentä vuotta ennen kuin nuorin sisar ryhtyi korttitalon rakentajaksi.

Isonsiskon talot olivat tallessa ainoastaan mielessä, ja ensimmäiset mallinsa Leiviskä piirsi muistin varassa. Sen jälkeen malleja on syntynyt muitakin. Käytetyt postikortit taipuvat myös vaikkapa kirjekuorirasiaksi, lautasliinatelineeksi, kirstuksi tai vadiksi. Nykyään kaikki halukkaat pääsevät tutustumaan niihin netissä.

Korttitaloa varten tarvitaan yllättävän paljon vanhoja kortteja, sillä yhteen seinään menee kaksi korttia, jotka liimataan yhteen. Niistä kauniimpi valitaan ulkopuolelle näkyviin. Seinä leikataan kaavan mukaan sopivan kokoiseksi, jonka jälkeen kortit rei'itetään. Sitten palaset liitetään yhteen virkkaamalla.

- Alkuperäiset joulukorttitalot oli tehty pykäpistoilla, mutta kauniimman saa virkkaamalla. Itse käytän reikien tekoon ompelukonetta.

Kuulostaa helpolta ja yksinkertaiselta mutta ei taida aloittelijalta syntyä kuitenkaan noin vain.

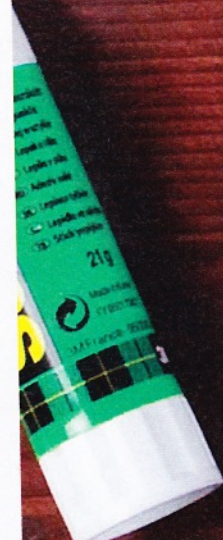
- Jos ei ole koskaan virkannut eikä askarrellut, aikaa menee toki kauemmin, mutta kyllä tämän oppii.

Leiviskää hymyilyttää vielä tuttavansa ensimmäinen talo, jonka tämä tosin nimesi liiteriksi vinojen seinien vuoksi. Ikkunalaudalle se silti kelpuutettiin, ja tuon jälkeen hänkin on oppinut mittaamaan seinät toisiinsa sopiviksi.

Leiviskällä on vapaa-aikanaan lähes aina jotakin käsillä tekemistä. Televisiota katsellessa tekee mieli virkata tai siirtää tiffanymalleja lasille.

Kun loma alkaa ja Leiviskät suuntaavat asuntoautonsa muihin maise-miin, vaimo ottaa mukaansa kortit. Ne vievät pienen tilan, mutta yhden reissun aikana niistä ehtii valmistua monta hyvää tulaista.

www.leiviska.net

Käsin kirjoitetussa kirjeessä on charmikkuutta, jollaista sähköisillä välineillä ei synny